

ของขวัญ ที่ดีที่สุด

โดย เกย์ล คินนี-คอร์นีเลียส
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้น ในสหรัฐอเมริกา

โจเซยาร์รู้สึกตื่นเต้น วันนี้เป็นวันเกิด
ของคุณพ่อ! คุณแม่วางสายรุ้งหลาก
สีไว้ในครัว เธอทำเค้กวันเกิดสุดพิเศษ
ด้วย

“เราควรให้ของขวัญคุณพ่อ
ด้วย” โจเซยาร์กล่าว

“ได้เลย!” แม่เดลิน้อง
สาวของเขาตอบ “แต่จะให้
อะไรดีล่ะ?”

“พื้กิ่งออกแล้ว” โจเซยาร์
ไปที่ห้องเก็บของ เขาเอาไม้
สองสามชิ้นมาติดกาวเข้าด้วย
กันเพื่อทำเป็นไม้สั้นๆ

“หนูเก็บดอกไม้มาจาก
สวนของคุณพ่อ!” แม่เด-
ลินชูดอกไม้ขึ้น “คิดว่า
คุณพ่อจะชอบดอกไม้
พวกนี้ไหมคะ?”

โจเซยาร์พยักหน้า “พื้แทบรอไม่ไหว

แล้วที่คุณพ่อจะได้เห็นของขวัญ!”
บ่ายวันนั้น โจเซยาร์และแม่เดลิน
ร้องเพลง “Happy Birthday” และกิน
เค้กกับคุณพ่อ

“ได้เวลาเปิดของขวัญแล้วครับ!”
โจเซยาร์พูดขึ้น เขาให้ของขวัญคุณพ่อ
คุณพ่อแกะกระดาษห่อ “โห! ลูกทำได้ดี
มาก ขอบใจนะ!” คุณพ่อกอดโจเซยาร์
จากนั้นแม่เดลินนำดอกไม้ให้คุณพ่อ
“ขอบใจมากนะลูก!” คุณพ่อยิ้ม
“ดอกไม้พวกนี้สวยมาก!”

ไม่นานก็ถึงเวลา
ทำความสะดวก “โจ-
เซยาร์ ช่วยทำความ
สะดวกโต๊ะได้ไหม
จ๊ะ?” คุณแม่ถาม
“ได้ครับ!” โจเซยาร์
ตอบ เขายิ้มและถือจาน
ไปที่อ่างล้างจาน

“หนูก็ช่วยได้เหมือนกันนะคะ” แม่เดลินพูด
คุณพ่อยิ้มกว้าง “พ่อมีความสุขมากเมื่อลูกสองคน
ช่วยเหลือและมีน้ำใจต่อกัน พ่อรู้ว่าสิ่งนี้ทำให้พระ
เยซูทรงมีความสุขเช่นกัน นั่นคือของขวัญที่ดีที่สุด!”
หลังจากนั้น โจเซยาร์และแม่เดลินเล่นของเล่น
ของพวกเขา โจเซยาร์สร้างหอคอยสูงจากแท่งไม้ สูง
เกือบเท่าๆ กับตัวเขา! แต่แล้วแม่เดลินทำมันพังลงมา
“เฮ้!” โจเซยาร์พูดขึ้น “เธอทำหอคอยพังหมด
แล้ว!” เขาหยิบของเล่นมาจากแม่เดลิน
“นี่ของหนูนะ!” แม่เดลินตะโกน
คุณพ่อเดินมาหา และขมวดคิ้ว คุณพ่อเตือนให้
พวกเขาปลัดกันเล่นของเล่น
เมื่อคุณพ่อเดินออกไป โจเซยาร์ถามว่า “เธอ
เห็นหน้าคุณพ่อไหม? คุณพ่อดูเสียใจ”
“ทำไมคุณพ่อถึงเสียใจล่ะคะ?” แม่เดลินถาม
“คุณพ่อบอกว่าของขวัญที่ดีที่สุดคือการทำที่เรา

น้ำใจต่อกัน” โจเซยาร์กล่าว “แต่เราลืม”
“โอ้” แม่เดลินมองไปที่พื้ “หนูขอโทษที่พื้
หอคอยของพื้”
“ไม่เป็นไร” โจเซยาร์กล่าว “พื้ขอโทษที่
โมโห เราแสดงน้ำใจตลอดทั้งวันกันเถอะ”
“แล้วถ้าเราลืมล่ะ?” แม่เดลินถาม
“ถ้าอย่างนั้นเราต้องขอโทษและพยายามทำอีก
ครั้ง” โจเซยาร์กล่าว
โจเซยาร์และแม่เดลินช่วยกันเก็บแท่งไม้เข้า
ที่ และพวกเขาเล่นเกมใหม่ เมื่อคุณพ่อเดินผ่าน
มา คุณพ่อยิ้ม
“หนูคิดว่าเราทำได้แล้ว!” แม่เดลินกระซิบ
บอกโจเซยาร์ “เรามอบของขวัญชิ้นพิเศษให้
คุณพ่อ!”
โจเซยาร์ยิ้ม “ใช่ เราทำได้แล้ว และเป็นของ
ขวัญสำหรับพระเยซูด้วย!” ●

คุณพ่อรู้สึกอย่างไรเมื่อโจเซยาร์มีน้ำใจต่อแม่เดลิน?